

Het lukte toch

Beste N. Ik ben heel blij dat ik je deze brief kan schrijven. Ik weet hoeveel zorgen je maakt over de klimaatverandering en het feit dat er zo weinig mensen in beweging lijken te komen om er wat aan te doen. Gelukkig heb ik deze gelegenheid gevonden om je te laten weten dat je inspanningen niet zinloos zijn en dat het de moeite waard is om vol te houden. Ik weet dat je deze brief ontvangt in midden in de Corona crisis en dat is mooi, want die crisis bleek een game changer.

Opeens werd de wereld stopgezet. Mensen kwamen tot bezinning. Gingen zich af vragen wat er echt toe deed in hun leven en zagen dat verandering mogelijk was. En ze gingen naar buiten, de natuur in. Dat was namelijk zo ongeveer het enige vermaak dat nog toegestaan was. Wij liepen altijd al veel in de bossen maar toen werd het opeens heel druk. Dit hielp enorm bij de waardering voor het groen om de mensen heen.

Nadat de Corona crisis over was leek alles weer gewoon verder te gaan waar het was gebeven. Maar toch bleek er iets veranderd. Er was opeens meer gevoel voor urgentie. Mensen konden zich opeens voorstellen dat rampen werkelijk plaats hadden gevonden en dat ze een keus hadden om het anders te doen. De eerste veranderingen die plaatsvonden was het thuiswerken dat toenam en het vliegverkeer dat afnam. Een andere verandering was de toon in het klimaatdebat. Het was niet meer de vraag of er wat moest gaan gebeuren, maar hoe we het voor elkaar gingen krijgen. Nu vijf jaar later kan ik concluderen dat een aantal veranderingen vervolgens snel gingen.

Door de herwaardering van het groen om ons heen ontstonden er allemaal burgerinitiatieven om daar meer van te maken. Mensen gingen planten en zaaien en er kwamen allerlei groene oases bij in de stad. Ik weet nog hoe we ons stoorden aan al die mensen die hun tuinen betegelden. Ook dat begon te veranderen. De tegels gingen er weer uit en de planten kwamen terug.

Ook de veehouderij is langzaam aan het veranderen. Natuurlijk gaan die veranderingen langzaam, maar het gebeurt wel. Mensen eten eindelijk minder vlees. Nadat steeds meer bekende Nederlanders veganistisch werden veranderde de publieke opinie langzaam. Barbequen raakte uit de mode. De veestapel begon te krimpen. De vleestax werd eindelijk ingevoerd en de belasting ging terug naar de boeren die het geld konden investeren om betere omstandigheden voor hun dieren te creëren.

Ook de akkerbouw veranderde. De productie werd lokaler, minder monocultuur en minder bestrijdingsmiddelen. Er kwam meer subsidie op natuurlijke akkerranden. Daardoor ging het platteland er in de zomer anders uitzien. Nu na vijf jaar is dat al zichtbaar. En er komen eindelijk ook weer betere berichten over de insecten. Langzaam nemen de aantallen insecten weer toe. Het voedselbos is ook helemaal ingeburgerd. En wat zo leuk is, wij hebben ook een stukje grond gevonden voor een voedselbosje, samen met S. en K. hebben we een stukje grond gevonden en zijn we nu aan het bedenken hoe we het gaan aanplanten. Weet je hoe dit zo gekomen is? Ik kwam ongeveer een jaar nadat het uit was met J. opeens een hele leuke vent tegen. Hij had een huisje met heel veel grond. Die grond had hij verpacht. Hij was meteen heel enthousiast over onze voedselbos plannen. Dat wilden we eerst niet doen. Maar toen die relatie heel stabiel bleek te worden zijn we het steeds serieuzer gaan overwegen. Nu gaan we beginnen. Ik krijg zo veel energie van onze plannen!

Natuurlijk wil je weten of we onze klimaat doelen gaan halen. Nou dat is nog steeds wel een beetje spannend, maar ik ben er echt positiever over dan 5 jaar geleden. Wat Corona bracht was dat

mensen echt gingen zien hoezeer we mondiaal van elkaar afhankelijk zijn. Er kwamen nieuwe samenwerkingen op gang, eerst in de bestrijding van het virus. Daarna gingen landen het ook over andere problemen hebben. Eindelijk werden de vluchtelingen uit Griekenland in Europa opgenomen. Later kwamen ook andere gesprekken internationaal beter op gang. Het feit dat 2020 weer een droge warme zomer werd heeft de publieke opinie ook verder beïnvloed. Eindelijk werd er in de politiek ook doorgepakt. Daarvoor was ook meer ruimte gekomen. De klimaat problematiek werd steeds zichtbaarder. Ik raak er steeds meer van overtuigd dat we voor de rand van de afgrond nog net hebben kunnen bijsturen.

Daarnaast kwam er een herwaardering voor het lokale. Mensen gingen besteden meer aandacht aan hun huizen, tuinen en gemeenschap. Dat kwam ook door Corona op gang. Volgens mij gaat die ontwikkeling nog wel even door. De politiek heeft dit ook goed opgepakt. Als er nu huizen worden gebouwd gaat dat ook heel anders. Er wordt steeds meer in termen van gemeenschap gedacht. Initiatieven zoals 'wijland' waar ik indertijd bij betrokken was zijn ineens de norm geworden. En dat in 5 jaar...!

Goed Niki ik ga afronden. Ik ga me verder buigen over de plannen voor ons voedselbos. Maar eerst ga ik lekker eten. Mijn nieuwe vlam heeft gekookt. J. en M. komen dadelijk ook en misschien komt J. zelfs ook nog. Ik ben blij dat ik met hem ook een nieuwe vorm heb gevonden. Terugkijkend heeft het helemaal niet zo slecht uitgepakt dat hij besloot weg te gaan, al kon ik dat 5 jaar geleden nog niet zien. Met M. en J. gaat het trouwens ook heel goed. J. heeft nog wel een tijdje flink gepuberd maar toen hij tot bedaren kwam is hij inderdaad de kleinkunst academie gaan doen zoals jij had voorspeld. Hij zit nu in het 2e jaar. M. is nog steeds gefocust op zijn computer maar zijn liefde voor sport die tijdens de Corona crisis is geboren heeft doorgezet. Hij heeft zich ingeschreven voor de dam tot dam loop, samen met zijn hardloop vrienden. Hij heeft trouwens een vriendinnetje... maar daarover later meer.

Groetjes uit 2025 L.